

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 יולי 2015

רת"ק 15-05-4221 פרומו סטאר בע"מ נ' מנגופלי ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

המבקשת פרומו סטאר בע"מ, ח"פ 514955707

נגד

המשיבים
1. יורי מנגופלי, ת"ז 312036213
2. יקטרינה מנגופלי, ת"ז 317622967

החלטה

הרקע לבקשה וטענות הצדדים:

בפני בקשה למתן רשות לערער על פסק דינו של בית משפט לתביעות קטנות בחיפה (כבי' הרשמת הבכירה גילה ספרא-ברנע) שניתן ביום 22.2.15 בת"ק 14-08-29474, במסגרתו קבע בימ"ש קמא כי המבקשת שלחה למשיבים מסרוונים בעלי אופי פרסומי בניגוד לרצונם ואף לאחר שביקשו להפסיק במשלוח המסרוונים וחייב את המבקשת בפיצוי המשיבים בסכום של 17,000 ₪ לפי תעריף של 1,000 ₪ לכל מסרון (הסכום המרבי הקבוע בהוראות סעיף 30א לחוק התקשורת (בזק ושידורים), התשמ"ב – 1982 (להלן: "חוק התקשורת")).

המבקשת טוענת כי בימ"ש קמא שגה כאשר קבע פיצוי על הצד הגבוה והמחמיר ביותר תוך התעלמות מהקריטריונים שנקבעו בפסיקה שאליה הוא עצמו הפנה ומנסיבות המקרה הספציפי ותוך שהוא חורג מכל נורמה מקובלת שנקבעה במקרים דומים ואף חמורים יותר. כן נטען כי בימ"ש קמא התעלם מטענות ההגנה של המבקשת ומהעובדה כי מתוך סך כל 17 המסרוונים לא פחות מ-9 מסרוונים נשלחו לפני שהמשיבים ביקשו להסירם מרשימת התפוצה של המבקשת, דבר שלגביו נקבע בפסיקה כי הינו עשוי להצדיק את הפחתת הפיצוי הנתבע. עוד נטען כי שרותי הפרסום בוצעו על ידי צד ג' ויש לכך השלכה בהטלת האחריות על המבקשת והסכומים שנקבעים.

יצוין כי בהחלטה מיום 7.6.15 קבעתי כי ככל שהדבר נוגע לעצם האחריות למשלוח המסרוונים ועצם החבות בפיצוי לא מצאתי מקום לבקש את תגובת המשיבים והוריתי על דחיית הבקשה למתן רשות לערער על הסף, שכן מדובר בקביעות עובדתיות על בסיס הראיות שהוצגו לבימ"ש קמא ולא מצאתי מקום להתערב בהן. עם זאת, הוריתי על מתן תשובה לעניין גובה הסכום שנפסק, תוך התייחסות לפסקי הדין המנחים שאוזכרו בפסק דינו של בימ"ש קמא וביקשתי מהמשיבים להשיב ולהתייחס לשאלות האם היה ראוי לפסוק את הפיצוי, בנסיבות העניין, בסכום המרבי שנקבע בחוק; והאם לצורך פסיקת הפיצוי יש לאבחן בין משלוח הודעות בדואר אלקטרוני לבין משלוח הודעות בדרך של מסרון.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 יולי 2015

רת"ק 15-05-4221 פרומו סטאר בע"מ נ' מנגופלי ואח'

1 עוד יצוין כי בהחלטתי מיום 7.6.15 הוריתי כי תוגש תשובה לבקשה וזאת בהתאם להוראות תקנה
2 406(ב) לתקנות סדר הדין האזרחי, התשמ"ד – 1984 (להלן: "התקנות"). כן הוריתי כי בתשובה
3 יתייחסו המשיבים לאפשרות שבית המשפט יבקש לפעול על פי סמכותו לפי תקנה 410 לתקנות.
4 בתגובתם הסכימו המשיבים כי בית המשפט יפעל על פי סמכותו לפי תקנה 410 לתקנות. עם זאת,
5 כפי שיפורט בהמשך, לאחר שבחנתי את טענות הצדדים הגעתי למסקנה כי אין מקום ליתן רשות
6 לערער בנסיבות העניין ויש לדחות את הבקשה.
7
8 המשיבים טענו בתגובתם לבקשה כי אין נפקות לאופן משלוח הודעות הפרסומת, בין אם בדואר
9 אלקטרוני ובין אם במסרון וכי המחוקק לא הבדיל בין אמצעי התקשורת השונים המשמשים לצורך
10 שיגור דבר הפרסומת וקבע דין אחד לכולם, כפי שנקבע גם בפסיקה. כן טענו כי בנסיבות העניין היה
11 ראוי לפסוק את הסכום המרבי הקבוע בחוק כפי שנפסק וכי אין להתערב בפסק הדין כיוון שהוא
12 מוצדק ותואם את הדין ולא נפלה בו טעות היורדת לשורשו של עניין. נטען כי אין זה מקומה של
13 ערכאת הערעור להתערב בגובה הפיצוי מקום שלא נעשתה טעות משפטית ברורה החורגת מגבול
14 הסביר. נטען כי בפסיקה נקבע כי סכום הפיצוי של 1,000 ₪ להודעה הוא נקודת המוצא ממנה ניתן
15 להפחית במקרים מסוימים ולכן בענייננו גובה הפיצוי תואם את ההלכות והפסיקה. כן נטען כי
16 במקרה זה מדובר בהפרה חמורה ביותר של החוק והוכרע עובדתית כי המשיבים מעולם לא ביקשו
17 להירשם לרשימות התפוצה של המבקשת ולא נתנו הסכמתם המפורשת מראש לקבלת דברי
18 פרסומת. נטען כי המבקשת שלחה 25 הודעות למשיבים כאשר המשיבה 2 ביקשה הסרה כבר
19 מההודעה הראשונה והמשיב 1 לאחר 8 הודעות. לאחר מכן ביקשו המשיבים עוד 5 פעמים נוספות כי
20 יסירו אותם מהרשימה וזה לא קרה כפי שהוכח. גם לאחר הגשת התביעה על 17 הודעות בפועל
21 המשיכו המשיבים לקבל עוד 8 הודעות שפסקו כנראה רק לאחר שהמבקשת קיבלה את כתב
22 התביעה לידה. נטען כי המבקשת כשלה מלהצביע על כל נסיבה להקל עמה והנסיבות מצדיקות
23 להחמיר איתה. על כן, נטען כי צדק בימ"ש קמא כאשר לא הפחית מסכום הפיצוי המרבי. עוד נטען
24 כי המילה פרסומת לא הופיעה באף אחת מההודעות, דרישה בסיסית של החוק.
25
26 בתשובתה של המבקשת לתגובת המבקשים טוענת המבקשת כי בפסיקת ביהמ"ש העליון נקבע
27 במפורש כי שיקול ראשוני בהפחתת גובה הפיצוי הינו בחינת השאלה האם ההודעות נשלחו לפני
28 בקשת ההסרה או לאחר מכן, כשרק הודעות שנמנות על האחרונות יזכו, לכל היותר, בפיצוי
29 המקסימאלי הנקוב בחוק. עוד נטען כי נקבע בפסיקה שעל ביהמ"ש לפסוק פיצוי בסכום המשקף
30 הרתעה יעילה בנסיבות העניין ולא מעבר לכך. נטען כי אין חשיבות לאמצעי הפרסום ואין לאבחן בין
31 משלוח הודעות בדואר אלקטרוני לבין משלוח הודעות בדרך של מסרון. עוד נטען כי פסיקת פיצוי
32 מקסימאלי של 1,000 ₪ להודעה הינו פיצוי תקרה, כאשר בכל מקרה יש לבחון מהו הסכום המצטבר
33 שיש בו כדי להביא לאכיפה והרתעה יעילה והשגת מטרות החוק, ואין מדובר בפיצוי קבוע בחוק
34 שממנו יש להפחית רק במקרים חריגים, כטענת המשיבים. נטען כי בימ"ש קמא התעלם
35 מהקריטריונים שהותוו בפסיקה המצדיקים את הפחתת סכום הפיצוי, למשל התעלם בימ"ש קמא

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 יולי 2015

רת"ק 15-05-4221 פרומו סטאר בע"מ נ' מנגופלי ואח'

1 מכך שמדובר בשני תובעים שונים וכמות המסרונים מתחלקת ביניהם; מכך שכתשעה מסרונים
2 מתוך ה-17 נשלחו לפני שהמשיבים ביקשו להסירם מרשימת התפוצה של המבקשת; התעלם מטענת
3 המבקשת כי פעלה בתום לב וללא כוונת זדון; התעלם מהעובדה שמדובר בפרסומים מסחריים בעלי
4 אופי שאינו פוגעני; והתעלם מראיות בלתי מוכחשות המצביעות על פעילותה של המבקשת בתום לב
5 כאשר המשיבים מסרו את פרטיהם למבקשת לצורך התקשרות עתידית עימם ואי הסרתם מהמאגר
6 מקורו בתקלות של המערכת המופעלת על ידי צד ג'.

דיון והכרעה:

7
8
9 לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את פסק דינו של בימ"ש קמא ואת המסמכים שהוצגו לעיוני
10 הגעתי למסקנה כי יש לדחות את הבקשה שכן לא נפל בפסק דינו של בימ"ש קמא פגם היורד
11 לשורשו של עניין המצדיק התערבות.

12
13 סעיף 30א(ב) לחוק התקשורת, שמטרתו התמודדות עם תופעת הספאם (תופעת ההפצה ההמונית של
14 הודעות פרסומת בלתי רצויות באמצעות רשתות תקשורת), קובע כי: "לא ישגר מפרסם דבר
15 פרסומת באמצעות פקסימיליה, מערכת חיוג אוטומטי, הודעה אלקטרונית או הודעת מסר קצר,
16 בלא קבלת הסכמה מפורשת מראש של הנמען, בכתב, לרבות בהודעה אלקטרונית או בשיחה
17 מוקלטת; פנייה חד-פעמית מטעם מפרסם לנמען שהוא בית עסק, באחת הדרכים האמורות
18 בסעיף קטן זה, המהווה הצעה להסכים לקבל דברי פרסומת מטעמו, לא תיחשב הפרה של הוראות
19 סעיף זה".

20
21 על פי החוק, לצורך שיגור דבר פרסומת נדרשת הסכמתו המפורשת מראש של הנמען, פרט לחריגים
22 שנקבעו בחוק. בענייני קבע בימ"ש קמא כי מדובר בהודעות שנשלחו ללא הסכמה מראש (זאת
23 בניגוד לעובדות המקרה ברע"א 3311/15 זילברג נ' קניה טובה באינטרנט בע"מ (החלטה מיום
24 25.6.15), אליה מפנה המבקשת) ולמרות טענת המבקשת כי ניתן לה אישור המשיבים למשלוח
25 ההודעות, היא לא הביאה ראיה לתמוך בטענה זו והדבר נזקף לחובתה. אין מקום להתערב בקביעה
26 עובדתית זו של בימ"ש קמא. כן אין להתערב בקביעותיו של בימ"ש לעניין תום ליבה של המבקשת
27 בשליחת המסרונים.

28
29 סעיף 30א(י)(1) לחוק קובע כי בית המשפט רשאי לפסוק לנמען פיצוי ללא הוכחת נזק בסכום שלא
30 יעלה על 1,000 ש"ח בגין כל דבר פרסומת שקיבל בניגוד להוראות סעיף 30א. לשם קביעת סכום
31 הפיצוי ישקול בית המשפט בין היתר את השיקולים הבאים: (1) אכיפת החוק והרתעה מפני הפרתו;
32 (2) עידוד הנמען למימוש זכויותיו ו-(3) היקף ההפרה. כמו כן נקבע בו כי אין להביא בחשבון את
33 גובה הנזק שנגרם מההפרה (ראו גם: רע"א 1954/14 חזני נ' הנגבי (פסק דין מיום 4.8.14)).

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 יולי 2015

רת"ק 15-05-4221 פרומו סטאר בע"מ נ' מנגופלי ואח'

1 כפי שנקבע ברע"א 2904/14 זיו גלסברג נ' קלאב רמון בע"מ (פסק דין מיום 27.7.14), המחוקק רואה
2 בפיצוי לדוגמה הקבוע בסעיף 30א(י) לחוק התקשורת את האמצעי היעיל ביותר להגשמת תכלית
3 הסעיף – בלימתה של תופעת ה"ספאם" – אכיפתו והרתעת הרבים. הפיצוי לדוגמה נועד לעודד
4 אכיפה פרטית, שהיא בעיני המחוקק הכלי האפקטיבי ביותר ליישום החוק ואכיפתו.

5
6 עוד נכתב ברע"א 2904/14 הנ"ל כי "אין צורך לקבוע הנחיה גורפת באשר להיקף הפיצוי לדוגמה,
7 אולם עם זאת בפסיקת פיצוי כאמור יש ליתן ביטוי חזק ומוחשי לכך שהמחוקק רואה בו כלי
8 אכיפה מרכזי של סעיף 30א(א) ואמצעי אפקטיבי להרתעת הרבים; הדברים אינם יכולים להיוותר
9 ברמה ההצהרתית. על-כן, לטעמי, בבואם לפסוק פיצוי לדוגמה לפי סעיף 30א(י) לחוק התקשורת,
10 על בתי המשפט לראות ברף העליון שהציב המחוקק – 1,000 ש"ח – נקודת מוצא, ממנה כמובן
11 ניתן להפחית, במקרים המתאימים. ברי, כי אין משמעות הדבר שכל אימת שפלוגי יפר את סעיף
12 30א, ייפסק פיצוי לדוגמה בשיעור המרבי הנקוב בחוק, ויש להביא בחשבון את מכלול הנסיבות,
13 לרבות השיקולים המנויים בסעיף 30א(י)(3). הכלל הוא איפוא, כי הסכום הנקוב בסעיף 30א(י)(1)
14 הוא סכום המוצא לפסיקת הפיצוי לדוגמה, ממנו ניתן – בנסיבות המתאימות – להפחית".

15
16 ברע"א 1954/14 הנ"ל נקבע כי "בבואו לקבוע את סכום הפיצוי מכוח סעיף 30א(י) לחוק, שומה על
17 בית המשפט לשים לנגד עיניו את השיקולים המנויים בחוק שמטרתם להשיג את תכליותיו
18 האמורות (אכיפה, הרתעה ועידוד הגשת תובענות יעילות), מצד אחד; ולוודא שהפיצוי לא יהיה
19 מעבר לנדרש לצורך השגתן, מצד שני. הפיצוי נועד להכווין את התנהגות הנתבע באופן שפרסום
20 עתידי במתכונת זו יהיה בלתי כדאי עבורו. לשם כך נדרש בית המשפט לשקול שני סוגים של
21 שיקולים: הסוג הראשון מתמקד בנסיבות ביצוע ההפרה וכולל, בין היתר, את תוכן הפרסום (אם
22 הוא פוגעני); את התנהגות הנתבע; את הרווח הצפוי לו מן הפרסום (ככל שניתן להעריכו); את
23 מספר דברי הפרסומת ששלח לתובע (ואותן בלבד) וכמה הודעות נשלחו לכל כתובת (אם מדובר
24 במשלוח בודד לכל כתובת או בהפרה חוזרת ונשנית)".

25
26 עוד נאמר שם כי לביהמ"ש שיקול דעת באשר לגובה הפיצוי שייפסק וכי תום הלב של התובע הוא
27 שיקול אשר יישקל על ידי כל בימ"ש בכל מקרה לגופו.

28
29 בימ"ש קמא התייחס בפסק דינו במפורש להלכות שנקבעו בפסיקה בעניין גובה הפיצוי ושקל את
30 מכלול השיקולים הדרושים לעניין בפסק דין מנומק. בנסיבות העניין, ומאחר שהמבקשת לא
31 הצביעה על טעות היורדת לשורשו של עניין בפסק דינו של בימ"ש קמא, אינני סבור כי יש מקום
32 להתערב בפסק הדין לעניין גובה הפיצוי שנפסק.

33
34 יצוין כי בכל הנוגע לשאלה האם יש לאבחן לצורך פסיקת הפיצוי בין משלוח הודעות דואר
35 אלקטרוני לבין משלוח הודעות בדרך של מסרון הסכימו הצדדים כי אין מקום לאבחנה זו.

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורים אזרחיים

07 יולי 2015

רת"ק 15-05-4221 פרומו סטאר בע"מ נ' מנגופלי ואח'

1 יצוין כי כדי שתינתן רשות לערער על פסק דין שעניינו גובה פיצוי שנפסק במקרה נתון אין די בכך
2 שיתכן לו אני בבית משפט קמא כי אז הייתי פוסק פיצוי שונה. יש לשכנע את בית המשפט הדין
3 בבקשה כי נפל פגם של ממש בסכום הפיצוי שפסק בית משפט קמא, באופן שבו הפיצוי שנפסק חורג
4 מהסבירות בהתאם לחוק ו/או שהסכום שנקבע מבוסס על טעות משפטית או עובדתית. אין זה
5 המקרה שבפני.

6
7 **בנסיבות העניין, ולאור המפורט לעיל, הבקשה נדחית.**

8
9 המבקשת תישא בהוצאות המשיבים בהליך זה בסכום של 4,000 ₪. ההוצאות שנפסקו יועברו
10 למשיבים באמצעו בא כוחם מהפיקדון שהופקד בתיק בית המשפט. כמו כן יועבר למשיבים
11 באמצעות בא כוחם סכום הפיצוי שנפסק ושהופקד בתיק בית המשפט. יתרת הפיקדון שהופקד
12 ע"י המבקשת, בסך 2,000 ₪, יוחזר למפקידה/המבקשת באמצעות בא כוחה.

13
14
15 **המזכירות תעביר עותק לצדדים.**

16
17 ניתנה היום, כ' תמוז תשע"ה, 07 יולי 2015, בהעדר הצדדים.

18

19 ר' שפירא, ס. נשיא

20